

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
SS	แทน ผลบวกกำลังสอง (Sum of squares)
df	แทน ระดับความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
MS	แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean of squares)
F	แทน ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F-test)
p-value	แทน ระดับความมีนัยสำคัญ
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์หาค่าสถิติของข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันช่วยเหลือและ แก้ไขการส่งต่อ

3. เปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามสถานภาพ ใช้สถิติทดสอบ เอฟเทส (F – test) ซึ่งใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) กำหนด นัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยใช้การพิสูจน์ความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe'

4. วิเคราะห์แนวทางพัฒนาที่มีต่อผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้ความถี่ (Frequency) และพรรณนาความ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่คุณวิจัยได้เสนอผล ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 20 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามขนาดโรงเรียน และสถานภาพ

ตัวแปรในการวิจัย	ขนาดของโรงเรียน						รวม
	เล็ก	ร้อยละ	กลาง	ร้อยละ	ใหญ่	ร้อยละ	
ประธานคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	84	52.78	42	27.78	30	19.45	100
ผู้อำนวยการโรงเรียน	84	52.78	42	27.78	30	19.45	100
ครูหัวหน้ากิจการนักเรียน	84	52.78	42	27.78	30	19.45	100
รวม	252	52.78	126	27.78	90	19.45	100

จากตารางที่ 20 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นประชากรในโรงเรียนขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 52.78 รองลงมาเป็น ประชากรในโรงเรียนขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.78 และโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 19.45

2. วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ดังแสดงในตารางที่ 19 -24

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวม และรายด้าน

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.61	0.82	ปานกลาง
2. ด้านการคัดกรอง	3.67	0.78	ปานกลาง
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	3.65	0.73	ปานกลาง
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	3.79	0.74	ปานกลาง
5. ด้านการส่งต่อ	3.52	0.75	ปานกลาง
รวม	3.64	0.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมและรายด้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาก็คือ ด้านการคัดกรอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.67$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายข้อ

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยวิธีการที่ หลากหลาย เช่น สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ สํารวจ เป็นต้น	3.59	0.86	ปานกลาง
2. การใช้แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล	3.50	0.82	ปานกลาง
3. การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี (Case Study) ทุกครั้งที่ นักเรียนมีปัญหา	3.61	0.82	ปานกลาง
4. การตรวจสอบข้อมูลนักเรียนรายบุคคลให้เป็นปัจจุบัน	3.38	1.01	ปานกลาง
5. การจัดทำระเบียบสนทนาระดับชั้นและเป็นที่ ปัจจุบันอยู่เสมอ	3.62	0.83	ปานกลาง
6. การรวบรวมข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติมจากผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน	3.49	0.72	ปานกลาง
7. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล สรุปผลและ จัดเก็บอย่างเป็นระบบ	4.01	0.72	มาก
8. การนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปใช้ส่งเสริม พัฒนา และช่วยเหลือนักเรียน	3.45	0.80	ปานกลาง
รวม	3.61	0.82	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายข้อ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า 3 ลำดับแรกได้ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล สรุปผลและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จากนักเรียน ($\bar{X} = 4.01$) การจัดทำระเบียบสนทนาระดับชั้นและเป็นที่ปัจจุบันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.62$) การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี (Case Study) ทุกครั้งที่

นักเรียนมีปัญหา ($\bar{X} = 3.61$) และข้อที่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การตรวจสอบข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการคัดกรอง โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การสรุปผลการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นระดับชั้น	3.45	0.73	ปานกลาง
2. การกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน	3.30	0.83	ปานกลาง
3. การใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการคัดกรองนักเรียน	3.96	0.82	ปานกลาง
4. การจัดทำเอกสารสารสนเทศผลการคัดกรองนักเรียนและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ	3.32	0.82	ปานกลาง
5. การคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา	4.11	0.78	มาก
6. การรักษาความลับของผลสรุปการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่ม	3.56	0.83	ปานกลาง
7. การรักษาความลับของผลสรุปการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่ม	3.56	0.83	ปานกลาง
8. การจัดทำข้อมูลเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ	3.50	0.82	ปานกลาง
9. การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองในการจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน	3.95	0.75	ปานกลาง
รวม	3.68	0.78	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการคัดกรอง โดยรวมและรายชื่อ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ ลำดับแรกได้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X} = 4.11$) ลำดับต่อมาได้แก่ การใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อการคัดกรอง

นักเรียน ($\bar{X} = 3.96$) และ การประชุมครูเพื่อกำหนดเกณฑ์การคัดกรองในการจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.95$) ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การจัดทำแผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม	3.81	0.70	ปานกลาง
2. การเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนตามศักยภาพ	3.80	0.76	ปานกลาง
3. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน(Classroom Meeting) ทุกภาคเรียน	3.49	0.66	ปานกลาง
4. การสำรวจความสนใจของนักเรียนและจัดตั้งกลุ่มตาม ความสนใจ	3.45	0.73	ปานกลาง
5. การจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ เหมาะสม	3.30	0.83	ปานกลาง
6. การจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมประจำสัปดาห์	4.01	0.72	มาก
7. การจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน เพื่อการร่วมมือช่วยเหลือ นักเรียน	3.49	0.66	ปานกลาง
รวม	3.65	0.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวมและรายชื่อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.65$) เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรกดังนี้ การจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรมจริยธรรมประจำสัปดาห์ ($\bar{X} = 4.01$) การจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี หรือยุวกาชาด เพื่อการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X} = 3.87$) การจัดทำแผน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนที่ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่ม

($\bar{X} = 3.81$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การจัดครูแนะแนวหรือครูที่ทำหน้าที่แนะแนว โดยเฉพาะเพื่อการช่วยเหลือ	3.45	0.73	ปานกลาง
2. การบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่ต้องการ ความช่วยเหลือ	3.41	0.79	ปานกลาง
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวทางการ ปฏิรูปการเรียนรู้	3.91	0.78	ปานกลาง
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรอย่างเหมาะสม เพื่อช่วย ให้นักเรียนมีทางเลือกที่หลากหลาย	3.72	0.68	ปานกลาง
5. การเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อการประสานความร่วมมือ ระหว่างโรงเรียนกับบ้าน	4.08	0.72	มาก
6. การจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหา การเรียนรู้	4.18	.77	มาก
รวม	3.79	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 25 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา โดยรวมและรายชื่อ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า 3 ลำดับแรก ดังนี้ การจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) การเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับบ้าน ($\bar{X} = 4.08$) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.91$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ ($\bar{X} = 3.41$)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการส่งต่อ โดยรวมและจำแนกเป็นรายชื่อ

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็น รายกรณีของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา	3.49	0.73	ปานกลาง
2. การวางระบบและประสานงานการดำเนินงานกับ หน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น	4.09	0.80	มาก
3. การส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนว/ครู ฝ่ายปกครอง/ครูวิชาการให้ความช่วยเหลือต่อไป	3.52	0.66	ปานกลาง
4. การพิจารณาร่วมกันระหว่างคณะครูเพื่อการส่งต่อ ภายนอก	3.32	0.84	ปานกลาง
5. การติดต่อประสานงานดำเนินงานกับเครือข่ายทั้ง ภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.39	0.73	ปานกลาง
6. การส่งต่อนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือ	3.35	0.78	ปานกลาง
รวม	3.52	0.75	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการส่งต่อ โดยรวมและรายชื่อ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณารายชื่อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ 3 ลำดับแรกดังนี้ การวางระบบและประสานงานการดำเนินงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขและเครือข่ายอื่น ($\bar{X} = 4.09$) การส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนว/ครูฝ่ายปกครอง/ครูวิชาการให้ความช่วยเหลือต่อไป ($\bar{X} = 3.52$) การให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็นรายกรณีของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ($\bar{X} = 3.49$) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การพิจารณาร่วมกันระหว่างคณะครูเพื่อการส่งต่อภายนอก ($\bar{X} = 3.32$)

3. การเปรียบเทียบ สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ดังแสดงในตารางที่ 27 – 29

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบ สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
จำแนกตามขนาด โรงเรียน โดยรวมและรายด้าน

ขนาดโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
1. ขนาดเล็ก	ระหว่างกลุ่ม	1.421	4	.335	.854	.48
	ภายในกลุ่ม	88.312	232	.387		
	รวม	91.214	236			
2. ขนาดกลาง	ระหว่างกลุ่ม	.832	4	.220	.526	.49
	ภายในกลุ่ม	88.069	232	.388		
	รวม	90.421	236			
3. ขนาดใหญ่	ระหว่างกลุ่ม	.964	4	.250	.642	.49
	ภายในกลุ่ม	83.986	232	.346		
	รวม	84.200	236			
รวม		.964	4	.248	.628	.48
		85.896	232	0.378		
		88.242	236			

** $\leq .01$ * $\leq .05$

จากตารางที่ 27 แสดงว่า สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ของ ประธานกรรมการสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้ากิจการนักเรียน ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาด
แตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมและรายด้านโดย
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทั้ง โดยรวมและรายด้านแล้ว พบว่าไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามสถานภาพ ดังตารางที่ 28
ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบ สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำแนกตามสถานภาพ
โดยรวมและรายด้าน

สถานภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
1. ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	1.320	4	.353	.844	.05
	ภายในกลุ่ม	89.312	228	.368		
	รวม	90.488	232			
2. ผู้บริหารสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	.824	4	.220	.540	.11
	ภายในกลุ่ม	89.698	228	.386		
	รวม	89.902	232			
3. ครูหัวหน้ากิจการนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.970	4	.260	.646	.09
	ภายในกลุ่ม	83.212	228	.346		
	รวม	84.120	232			
รวม		.920	4	.228	.628	.08
		86.914	228	0.348		
		87.950	232			

** $\leq .01$ * $\leq .05$

จากตารางที่ 28 แสดงว่า ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้ากิจการนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาทั้งโดยรวมและรายด้าน แล้ว พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบ สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยรวมและรายด้าน

สภาพการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1.331	4	.333	.843	.24
	ภายในกลุ่ม	89.201	226	.395		
	รวม	90.533	230			
2. ด้านการคัดกรอง	ระหว่างกลุ่ม	.849	4	.212	.538	.35
	ภายในกลุ่ม	89.079	226	.394		
	รวม	89.927	230			
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	.987	4	.247	.671	.30
	ภายในกลุ่ม	83.131	226	.368		
	รวม	84.119	230			
4. ด้านการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไข	ระหว่างกลุ่ม	.665	4	.166	.469	.37
	ภายในกลุ่ม	80.042	226	.354		
	รวม	80.707	230			
5. ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	.977	4	.244	.590	.33
	ภายในกลุ่ม	93.479	226	.414		
	รวม	94.456	230			
รวม		.961	4	.240	.622	.031
		86.986	226	0.385		
		87.948	230			

** $\leq .01$ * $\leq .05$

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ประสิทธิภาพการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้ากิจการนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน และขนาดโรงเรียนต่างก็มีสภาพการดำเนินงานระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง โดยรวมและรายด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา ทั้งโดยรวมและรายด้านแล้ว พบว่า ไม่แตกต่างกัน

5. วิเคราะห์แนวทางพัฒนาที่มีต่อผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 โดยใช้ความถี่ (Frequency) และพรรณนาความ

ตารางที่ 30 ข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาที่มีต่อผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	จำนวน (N = 468)	ร้อยละ
1. โรงเรียนควรจัดให้ครูที่ปรึกษาได้ดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง	121	24.64
2. โรงเรียนควรมีการจัดอบรมครูด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	90	17.92
3. โรงเรียนควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นให้มากขึ้น	61	14.00
4. ครูที่ปรึกษาควรออกไปเยี่ยมบ้านเพื่อจะได้รู้จักนักเรียนเป็นอย่างดี	60	13.44
5. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนในระดับชั้นเดียวกันและต่างระดับได้ร่วมกิจกรรมกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับนักเรียนและโรงเรียน	43	10.08
6. โรงเรียนควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น และมีการประชุมบ่อย ๆ	41	8.40
7. ครูที่ปรึกษาควรทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนบ่อย ๆ	25	4.48
8. โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	15	3.92
9. ครูและโรงเรียนควรเข้มงวดกับกฎระเบียบของโรงเรียน เพราะไม่เช่นนั้นก็จะทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของกฎและระเบียบต่าง ๆ	12	2.24

จากตาราง 30 พบว่า ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะให้โรงเรียนควรจัดครูที่ปรึกษาได้ดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงเป็นอันดับ 1 รองลงไปคือ โรงเรียนควรมีการจัดอบรมครูด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นให้มากขึ้น ครูที่ปรึกษาควรออกไปเยี่ยมบ้านเพื่อจะได้รู้จักนักเรียนเป็นอย่างดี โรงเรียนควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนในระดับชั้นเดียวกันและต่างระดับได้ร่วมกิจกรรมกันเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับนักเรียนและโรงเรียน โรงเรียนควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นและมีการประชุมบ่อย ๆ ครูที่ปรึกษาควรทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนบ่อย ๆ โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งให้ครูและโรงเรียนควรเข้มงวด กับกฎระเบียบของโรงเรียนเพราะไม่เช่นนั้นก็จะทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของกฎและระเบียบต่าง ๆ ตามลำดับ

**ระยะที่ 2 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21**

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัย : ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร
“ตามหลักการแล้วเมื่อเปิดเรียนปีการศึกษาใหม่ ครูที่ปรึกษาจะต้องขอเอกสารและสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลและกรอกข้อมูลไว้ในแบบสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลและไปเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยไปบ้านนักเรียนที่ดูแล้วมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือก่อน ครูหาแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนถ้าเกินกว่าจะดำเนินการได้ให้รายงานผู้บริหาร”

(นายนภดล มุลศรี. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยดูจากเอกสารและสอบประวัติ”

(นายจงรัก พุทธิวงษ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน การสังเกต การพูดคุยและซักถาม”

(นายประจักษ์ ประจิมทิศ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เท่าที่เห็นจะเป็น ลักษณะพูดคุยหรือหาแบบสอบถามลงสมุดบันทึก การเข้าถึงตัวเด็กรายบุคคลคิดว่ายังไม่น่าจะครบสมบูรณ์และละเอียดพอ”

(นายศิริ เพชรศิริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือ มีการตรวจเยี่ยมบ้านของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อดูชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนและทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล”

(นายสมัคร อินทร์แสง. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือ ครูที่ปรึกษาจะรับทราบปัญหาของนักเรียนแต่ละคนจากตัวเด็กเองจากเพื่อนนักเรียนหรือเพื่อนครู โดยครูทราบปัญหาที่ติดตามเป็นกรณีรายบุคคลอย่างเป็นลำดับขั้นตอนตามกฎระเบียบของโรงเรียน ปัญหาหนักหรือเบาแตกต่างกันไปตามสภาพรายบุคคล”

(นายพีระ บางพระ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดย ครูที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ในเรื่องต่างๆด้านการเรียนและทั่วไป”

(นายไพศาล ชุมพล. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล”

(นายอนุ พลทะรักษา. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อทำความรู้จักนักเรียนรายบุคคลและหาแนวทางในการแก้ปัญหาของนักเรียนรายบุคคล โดยเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาและจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียน”

(นางบัวทอง อินทะวิมาน. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างไร สรุปได้ว่า ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการสอบถาม สัมภาษณ์ เยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อให้การแนะนำช่วยเหลือ และมีการบันทึกเป็นข้อมูลและส่งต่อให้ครูที่ปรึกษาตามลำดับ

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน

ผู้วิจัย : ท่านคิดว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของใครบ้าง เพราะเหตุใด
ผู้บริหารโรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครองและผู้บริหาร”
(นายนภดล มุลศรี. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียน”
(นายจรงค์ พุทธิวงษ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนในโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหาร เพราะเมื่อใดที่ผู้บริหารเห็นความสำคัญระบบการทำงานก็จะดำเนินไปด้วยดี”
(นายประจักษ์ ประจิมทิส. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่ว่าจะเป็นคุณครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาและครอบครัวเด็กทุกส่วนต้องช่วยกัน”
(นายศิริ. เพชรศิริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของคุณครูที่ปรึกษาและคุณครูท่านอื่น ๆ รวมถึงผู้ปกครองด้วย เพราะทุกคนมีบทบาทและมีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนเช่นกันทำให้รู้จักนักเรียนและสามารถทำการคัดกรองได้”
(นายสมัคร อินทร์แสง. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคนร่วมมือในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู เพื่อนนักเรียนและผู้ปกครอง”
(นายพีระ บางพระ. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูและนักเรียนเพราะครูจะได้รับความสามารถของนักเรียนโดยแท้จริง”
(นายไพศาล ชุมพล. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาผู้ปกครองและครูประจำวิชา”
(นายอนุ พลทะรักษา. 2556 : สัมภาษณ์)

“การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของครูที่มีความสามารถในแต่ละสาขาวิชาตามกลุ่มสาระต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพราะจะได้คัดกรองนักเรียนได้อย่างถูกต้องตรงตามความสามารถของนักเรียนและครูสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามความสามารถของนักเรียน”

(นางบัวทอง อินทะวิมาน. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ด้านการคัดกรองนักเรียน ท่านคิดว่าการคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของใครบ้างเพราะเหตุใด สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียนควรเป็นหน้าที่ของทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร โรงเรียน ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายปกครอง ครูประจำวิชา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ตัวนักเรียนเองต่างต้องดูแลใกล้ชิดกับนักเรียนทุกคนเพื่อนักเรียนจะได้เป็นเยาวชนที่ดีของชาติต่อไป

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ผู้วิจัย : ท่านคิดว่าการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ควรดำเนินการอย่างไร

“ควรดำเนินการตามศักยภาพของแต่ละกลุ่ม ควรให้ความรู้ ชี้แจง แนะนำ เสนอแนะ ความเข้าใจในการปฏิบัติตนเพราะเด็กควรได้รับโอกาสในการพัฒนา”

(นายนภดล มุลศรี. 2556 : สัมภาษณ์)

“ครูที่ปรึกษาควรดา เนินการส่งกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาไปยังระดับสูงขึ้นไปเพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบปัญหาและหาทางแก้ไข”

(นายจรงค์ พุทธิวงษ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“ต้องเข้าถึงตัวเด็กและผู้ปกครองของเด็กรวมทั้งกลุ่มเพื่อนสนิทของเด็ก จะเป็นการที่เข้าถึงตัวเด็กในด้านต่าง ๆ ได้ดี”

(นายประจักษ์ ประจิมทิศ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ถ้าเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาควรหาทางแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น”

(นายศิริ เพชรศิริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ควรให้ดำเนินการตามสภาพ ตามลำดับขั้นตอน”

(นายศิริ. เพชรศิริ นายสมัคร อินทร์แสง. 2556 : สัมภาษณ์)

“ควรดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงให้เด็กนักเรียนคำนึงถึงตนเองมากขึ้น”

(นายพีระ บางพระ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ควรแก้ไขปัญหาคือเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาควรดูแลอย่างใกล้ชิดพร้อมที่จะให้คำแนะนำนักเรียนในการพัฒนาตนเอง อาจจะขอความร่วมมือจากคุณครูท่านอื่น ๆ รวมถึงผู้ปกครองของนักเรียนในการร่วมกันพัฒนา อาจจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนทั้ง 3 กลุ่มที่สอดคล้องกับตัวนักเรียน”

(นายไพศาล ชุมพล. 2556 : สัมภาษณ์)

“ควรแยกแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจนและเฝ้าระวังต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนไปพร้อม ๆ กัน แต่ต้องดูแลนักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาเป็นพิเศษ”

(นายอนุ พลทะรักษา. 2556 : สัมภาษณ์)

“ควรหากิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ครูที่ปรึกษาควรค้นหาปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคลและพบปะพูดคุยระหว่างผู้เรียน ครูและผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขและติดตามเป็นระยะ

(นางบัวทอง อินทะวิมาน. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ท่านคิดว่าการส่งเสริมพัฒนานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ควรดำเนินการอย่างไร สรุปได้ว่า ควรดำเนินการในแต่ละกลุ่มไม่ให้กลุ่มปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา และให้คำแนะนำช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่ทำให้กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเป็นกลุ่มปกติให้ได้ โดยร่วมมือกันทั้งผู้บริหาร ครู และบุคลากรรวมถึงผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน

4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัย : หากมีเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนมีการช่วยเหลืออย่างไรบ้างผู้บริหารโรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย

“ประสานผู้ปกครองหาแนวทางร่วมกันในการแก้ปัญหา”

(นายนภค มุลศรี. 2556 : สัมภาษณ์)

“ปรับไปตามปัญหาที่เจอ มาก – น้อย”

(นายจรงค์ พุทธิวงษ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“เชิญผู้ปกครองมาพบหรือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้”

(นายประจักษ์ ประจิมทิศ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ส่วนมากจะเห็นก็เพียงเรียกคุย ว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ค่อยติดตามผล”

(นายศิริ เพชรศิริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ช่วยกัน แก้ไข ให้คำแนะนำ บอกวิธีแก้ไขที่ถูกต้อง”

(นายสมักร อินทร์แสง. 2556 : สัมภาษณ์)

“อบรม แนะนำ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาผ่านครูประจำชั้น”

(นายพีระ บางพระ. 2556 : สัมภาษณ์)

“ให้ความรู้ อบรมและการแจ้งผู้ปกครองให้ทราบเพื่อชี้แจงและแก้ไขต่อไป”

(นายไพศาล ชุมพล. 2556 : สัมภาษณ์)

“อบรม เรียกผู้ปกครองเข้ามาพบเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา”

(นายอนุ พลทะรักษา. 2556 : สัมภาษณ์)

“มีการติดตามอย่างใกล้ชิดโดยประสานไปยังผู้ปกครองของนักเรียนในการช่วยกันดูแลและร่วมมือในการช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้”

(นางบัวทอง อินทวิมาน. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน หากมีเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาโรงเรียนมีการช่วยเหลืออย่างไรบ้าง สรุปได้ว่า อบรม แนะนำ แนะนำแนวทางแก้ปัญหาผ่านครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ฝ่ายปกครอง สอดท่ายผู้อำนวยการจึงพิจารณาเป็นลำดับเชิญผู้ปกครองมาพบหรือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้ พูดคุยและปรึกษาหารือหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

ผู้วิจัย : การคัดเลือนักเรียนเพื่อส่งต่อ โรงเรียนดำเนินการอย่างไร และวิธีการส่งต่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนานักเรียนควรเป็นอย่างไร

“โดยการซักประวัติ สังเกตพฤติกรรม กรอกแบบสำรวจ การวัดผลประเมินผลและสรุปผลเพื่อส่งต่อ”

(นายนภดล มูลศรี. 2556 : สัมภาษณ์)

“การส่งต่อทำแค่ภายในโรงเรียน เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานภายนอกที่รับเรื่องนี้อย่างจริงจัง”

(นายจรงค์ พุทธิวงษ์. 2556 : สัมภาษณ์)

“ทุก ๆ อย่างต้องเข้าถึงตัวเด็กรวมทั้งเพื่อน ๆ ของเด็กเพื่อที่จะได้ข้อมูลต่าง ๆ ได้มาก เพื่อเป็นการปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาเด็ก”

(นายประจักษ์ ประจิมทิศ. 2556 : สัมภาษณ์)

“มีการสำรวจนักเรียนและพูดคุยกับนักเรียนถึงปัญหาเพื่อเตรียมการแก้ไข”

(นายศิริ เพชรศิริ. 2556 : สัมภาษณ์)

“มีการจัดฝ่ายรับผิดชอบในรูปแบบของคณะกรรมการ”

(นายสมัคร อินทร์แสง. 2556 : สัมภาษณ์)

“มีการพูดคุยและให้ความรู้กับนักเรียนเรื่องแนวทางการปฏิบัติตน”

(นายพีระ บางพระ. 2556 : สัมภาษณ์)

“การดำเนินการคัดแยกโดยครูที่ปรึกษาแล้วส่งต่อนักเรียนไปยังคุณครูท่านอื่นที่สามารถช่วยกันแก้ปัญหาได้ตรงจุดและเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน”

(นายไพศาล ชุมพล. 2556 : สัมภาษณ์)

“วิเคราะห์นักเรียนที่มีปัญหา ส่งต่อตามปัญหาที่พบเช่นส่งเข้าร่วมอบรมเยาวชนต้านภัยเอดส์”

(นายอนุ พลทะรักษา. 2556 : สัมภาษณ์)

“ การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อ ไปยังครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องที่ให้ความช่วยเหลือ ได้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการของนักเรียน การส่งต่อภายนอกครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อในกรณีที่เกินความสามารถของโรงเรียน”

(นางบัวทอง อินทะวิมาน. 2556 : สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์ด้านการส่งต่อนักเรียน การคัดแยกนักเรียนเพื่อส่งต่อโรงเรียน ดำเนินการอย่างไรและวิธีการส่งต่อเพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเด็กนักเรียนควรเป็นอย่างไร สรุปได้ว่า การส่งต่อทำแค่ภายใน โรงเรียน เนื่องจากยังไม่มีรายงานว่ามีนักเรียนที่ต้องได้รับการดูแล ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เหมาะสม ทางโรงเรียนได้คัดกรองนักเรียนเป็น 3 กลุ่มคือกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อดำเนินการแก้ไขและพัฒนาเด็กนักเรียนให้เหมาะสม